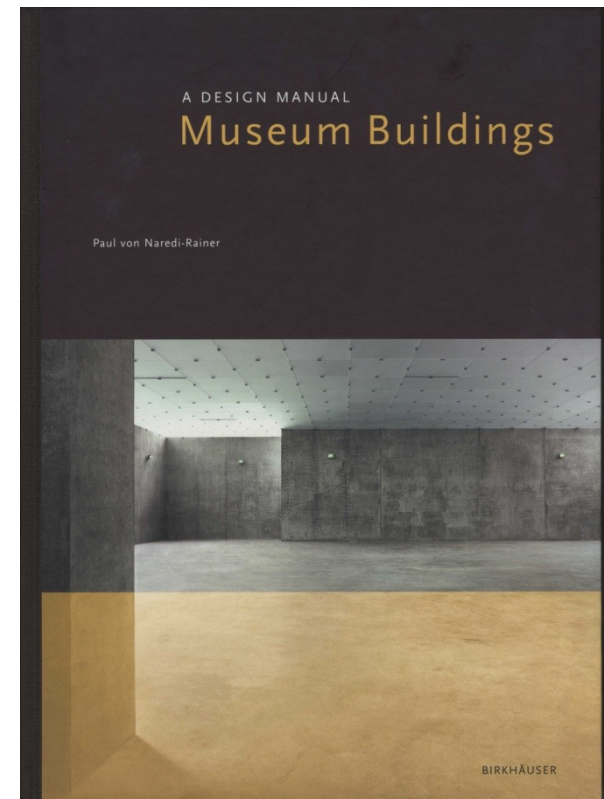

A Design Manual Museum Buildings

Paul von Naredi-Rainer
Birkhäuser, 2004

První účelovou „muzejní“ stavbou bylo Atrio del Piacere – Belveder, papež Julius II, Vatikán, určen pro vystavení soch (v nikách)...obdobně pak v mnoha římských palácích a vilách – čtvercová kompozice
--- Bramante 1508...později přestavěno

V 16. století se také objevuje typ „galerie“, Francie, Itálie --- osvětleno postranními okny a poskytující místo jak pro vystavení soch, tak i obrazů...

Sabbioneta – Vespasiano Gonzaga, 1583-1584, dvoupodlažní – v přízemí koridor s nikami po obou stranách, v horním patře prostor pro vystavení antických soch i obrazů

Obdobně i Mantua 1590, Palazzo Ducale

19 Mantua, Galleria della Mostra in the Palazzo Ducale (Giuseppe Dattaro and Anto Maria Viani, circa 1590)

Výrazně i Antiquarium v mnichovské residenci Alberta V. Bavorského, ve spodním patře galerie kombinovaná s pokladnicí, v horním knihovna, 1568-71, 1580...66 metrů dlouhá, osvětlena postranními okny, jejichž vyšší umístění poskytlo osvětlení pro lepší vyniknutí soch

- Stropy klenuté, nikoli již rovné

20 Munich, Antiquarium (cabinet of antiquities) in the royal residence (Wilhelm Egkl and Friedrich Sustris, 1568-71 and after 1580)

Bernardo Buontalenti, 1581, adaptace horního patra Uffizi ve Florencii --- oktagonální prostor s osvětlením kupolí byl dalším milníkem ve vývoji muzejní architektury ...Panteon...

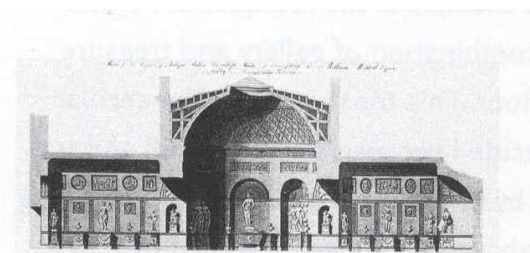

22 Florence, the Tribuna of the Uffizi (Bernardo Buontalenti, 1581-84)

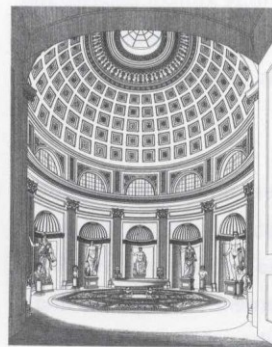
Typem se stala tato rotunda, kombinovaná s galerií – např. Robert Adam, Newby Hall, Yorkshire, kol. 1767

Osvětlení kombinované

Typ rotundy je často zmiňován u Museo Pio-Clementino, 1773-1780, Simonetti

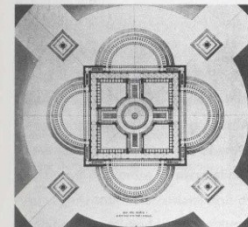
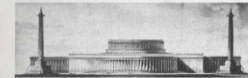
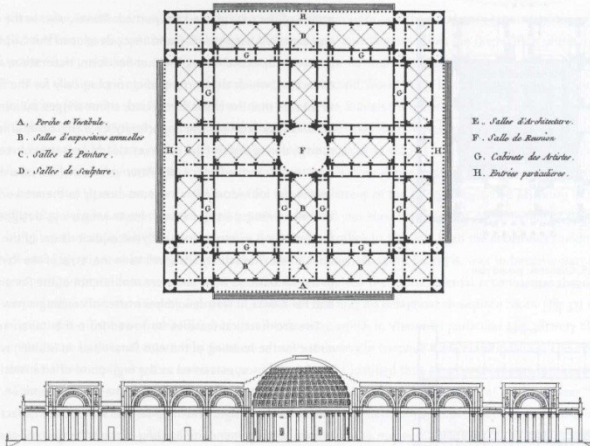
23 Robert Adam: Newby Hall, Yorkshire:
Section through the sculpture gallery, circa 1767

24 The Vatican, rotunda of the Museo Pio-Clementino (Michelangelo Simonetti, 1773-80); engraving in the manner of Paul Letarouilly: Le Vatican, Paris 1882

Díky pařížským architektonickým soutěžím se objevuje množství návrhů ideálního muzea --- Durand, Boullé

25 Jean-Nicolas-Louis Durand: Design for a museum: ground plan and section, from: J.N.L. Durand: Précis des leçons d'architecture, vol. 2, Paris 1803

26-29 Etienne-Louis Boullé: Designs for a museum, 1783; elevation | section | ground plan | detail of the central rotunda from a section of a stairway, (Paris, Bibl. Nat.)

Obečně jde o kompozici řeckého kříže

Již 1769-1777 postaveno symetrické trojkřídlé Museum Fridericianum, Simon Louis du Ryl, Kassel, pro Fridricha II. – pojí barokní ideály s nastupujícím neo-klasicismem – od začátku zamýšleno jako veřejné (!)

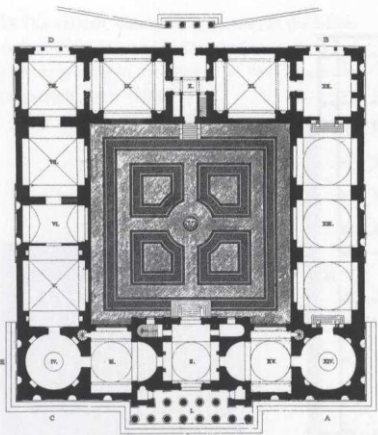
- Je vzorem pro mnoho pozdějších muzejních staveb

30 Kassel, Museum Fridericianum
(Simon Louis du Ryl, 1769- 77)

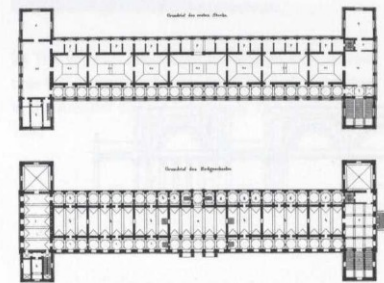
Novým typem budovy se stala von Klenzeho mnichovská Glyptotéka, poskytující možnost průchodu „expozicí“ tak, aby bylo možno sledovat celý příběh umění (řazeno tedy chronologicky)

Alte Pinakothek v Mnichově, 1822-1836, Leo von Klenze, práce se světlem a rozdělením prostoru, především v horním patře – osvětlení kabinetů ze severu, ústřední sály horním světlem

32 Munich, Glyptothek, ground plan
(Leo von Klenze, 1816-30)

Ve spodním patře depozitáře a „kanceláře --- odklon od klasického designu Durandova

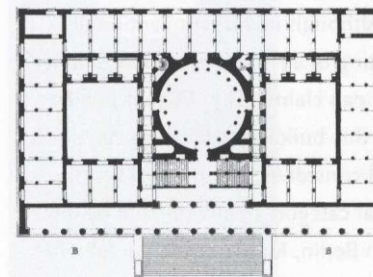
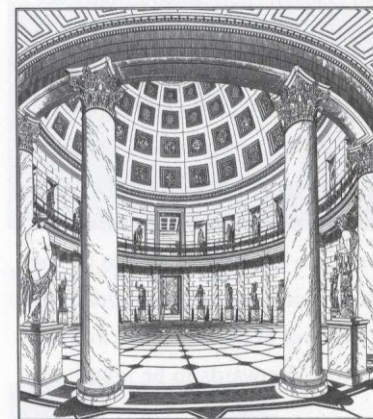
33 Munich, Alte Pinakothek, ground plan
(Leo von Klenze, 1822-36)

Karl Friedrich Schinkel – Altes
Museum, Berlín, 1823-30,
kombinace rotundy s křídly, ale
nově

Schinkelovo pojetí ustavilo
„Panteon“ jako hlavní rys
muzejní architektury

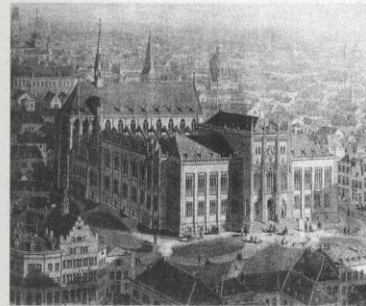
Schinkelovy a Klenzeho návrhy
byly vzaty za vzor mnoha
staveb kvůli své funkční
efektivitě a formální stručnosti

34 (bottom) + 35 (top) Berlin, Altes Museum
(Karl Friedrich Schinkel, 1823-30), ground floor
plan | rotunda; from: K.F. Schinkel: Sammlung
architektonischer Entwürfe, 1831

Odlíšné pojetí se objevuje u Kunsthistorisches Museum Vídeň – důraz je položen na centrální schodiště – rotunda slouží reprezentativním účelům, zatímco většina sbírek se přesouvá do křídel – dvou bloků, obepínajících dvory

Zajímavou výjimkou je Stülerovo Wallrafftz-Richard Museum v Kolíně nad Rýnem – ve spojení s kostelem byla postavena trojkřídlá budova s gotickým tvaroslovím --- byly zde vystavovány převážně gotické sbírky – objevila se tendence spojovat sbírky s typem architektury

39 Cologne, old Wallraf-Richartz-Museum (Friedrich August Stüler and others, 1856-61); lithograph, circa 1861

36 Vienna, Kunsthistorisches Museum (Carl von Hasenauer and Gottfried Semper, 1872-89)

37 Robert Raschka: The opening by Emperor Franz Joseph I of the Kunsthistorisches Museum in Vienna in its domed hall on the 17th October 1891; watercolour 1893 (Vienna, Kunsthistorisches Museum)

38 Robert Raschka: The staircase of the Kunsthistorisches Museum in Vienna; watercolour 1891 (Vienna, Graphische Sammlung Albertina)

Objevuje se názor, že sály by měly být upravovány ve stylu prezentovaných sbírek, aby se návštěvník dostal více do dobové atmosféry --- přestože se tento postup brzy ukázal jako ne zcela vhodný (návštěvník měl určené trasy, materiálově se architekti dostávali do potíží...), byly tímto otevřeny nové možnosti designu

--- muzea se též nově včleňují do urbanistických konceptů, v návaznosti na jejich historii se znovu objevují klasické antické motivy (např. Smirke, London British Museum, 1823-1847 – muzeum spojeno s ideou humanismu)

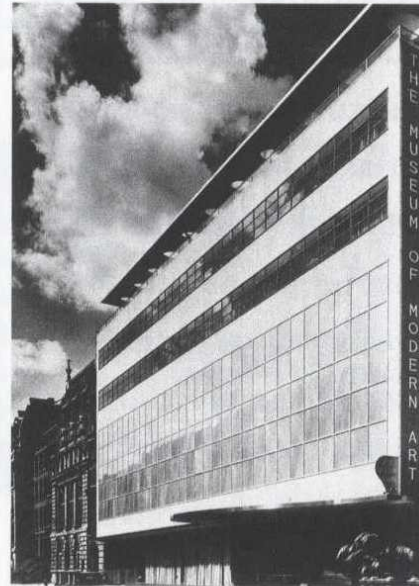

42 London, British Museum
(Sir Robert Smirke, 1823-47)

Již na počátku 20. století je idea svázanosti architektury se sbírkami kritizována --- objevují se požadavky na architekturu, poskytující neutrální prostředí

Muzeum, nově získávající spíše edukativní než reprezentativní funkci a rozvíjející se muzpedag., se ve své architektuře od předchozích typů odklání

- Prostý „mezinárodní styl“ je představován např. slavným Muzeem moderního umění v New Yorku (Goodwin, Stone, 1937-39)

44 New York, the Museum of Modern Art (Philip Lippincott Goodwin and Edward Durrell Stone, 1937-39)

Dochází k rozporu mezi požadavky
na funkčnost a architektonickou
reprezentací v moderní
architektuře

např. Kestner Museum – nová
fasáda kolem staré – funkce
budovy není jasná

Ke kombinaci tradičního a nového
dochází i např. v otázce půdorysů
– křídla kolem dvou dvorů nabízí
essenské muzeum

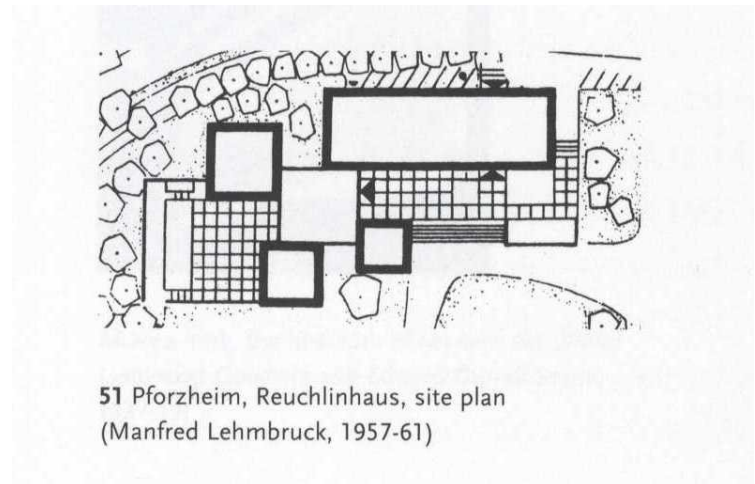
48+49 Hanover, Kestner Museum | exhibition
room in front of the nineteenth-century façade
(Werner Dierschke, 1958-61)

50 Essen, Folkwang Museum, inner courtyard
(Horst Loy, Werner Kreutzberger, 1952-60)

U muzeí dochází nově k separaci výstavních prostor od prostor správních, administrativních, již v Essenu

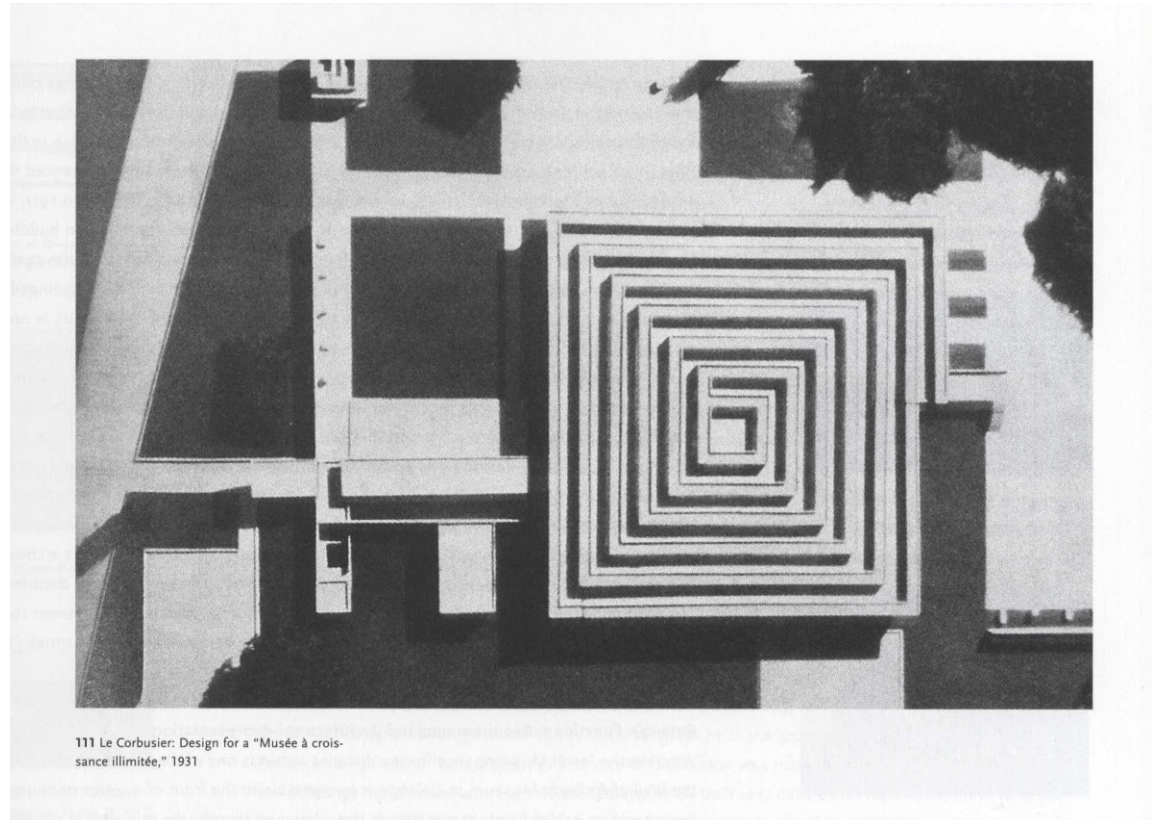
Rozdělení nastává i v oblasti samotných vystavených předmětů – expozice jsou oddělovány od výstavních místností --- kombinace statického a dynamického výstavního prostoru

51 Pforzheim, Reuchlinhaus, site plan
(Manfred Lehmbruck, 1957-61)

Lehmbruck rozčlenil budovu kolem ústřední čtvercové části

Zde jen pro zajímavost – Le Corbusierovo muzeum bez prostorového limitu, 1931

Alexander Dorner – muzeum nikoli chrámem hodnot, ale místem, kde roste naše kulturní povědomí

Tato myšlenka byla započata již flexibilním a neutrálním Crystal Palace v roce 1851 (postaven za devět měsíců, Joseph Paxton)

Ocel a sklo se stávají novými materiály, nově se uplatňujícími především od poloviny 20. století

Samozřejmě Centre Pompidou v Paříži (Renzo, Rogers, 1972-1977) ---
„flexible container and dynamic communication machine“...tuto
vlastnost však částečně ztratilo po „rozkouskovaní“ na drobné
architektonické interiéry uvnitř budovy

Neue Nationalgalerie v Berlíně od Miese van Roha si jednotu udržela

Od 70. let se v muzejní architektuře styl vytrácí – díky neustále většímu
propojování světa bylo např. americkým architektům dovoleno
stavět i v Evropě, což by vedlo k očekávání téměř jednotného stylu –
ale nové pojmání muzejního prostoru např. jako experimentálního,
žánrového rozdělení umění a nakonec i vznik komunitních muzeí či
muzeí vázaných k určité části obyvatelstva, vyžadující vlastní
identitu, toto nedovolují.

V polovině 20. století se díky Guggenheimově muzeu v New Yorku (Frank Lloyd Wright, 1943-1959) prosazuje myšlenka muzea jako uměleckého díla (GM kritizováno pro svou omezenou funkčnost)

- Mönchengladbach
- Groningen – dekonstrukce
- Mnichov, Goetz collection – minimalismus

